

R a z l o g i.

Zasebni obtožitelj se pritožuje zaradi tega, ker državnega pravnika opravitelj ni tožil zaradi prestopkov po §§ 468 in 431 k. z., katere je on ovadil, obtoženec pa se pritožuje zaradi krivde po §§ 491 in 495 k. z. in zaradi kazni.

Kar se tiče vzklica obtožiteljevega, mu pritožba zaradi tega, ker državnega pravnika opravitelj zaradi prestopkov po §§ 468 in 431 k. z. tožil ni, ne pristoja. Zaradi tega je opravitelj odgovoren le državnemu pravniku.

Sicer pa je dejanje, katero je on za prestopke po § 431 k. z. smatral, vsled njegove zasebne obtožbe v razpravo in obsoje prišlo kot prestopke po § 496 k. z. Ravno tako mu je bilo mogoče tudi hudobno poškodovanje svojega merila v razsodbo spraviti, če bi se bil pravice zasebnega vdeleženca po §§ 48 št. 1 in 449 r. k. p. poslužil.

Glede vzklica obtoženčevega je omeniti, da je bil po pravici krivim spoznan, da je 10. septembra 1887 l. sunil z roko v navzočnost več oseb Franceta N. in da je pri tistih prilikah stavljal prednike Franceta N. z obdolženjem, da so nosili eno hlačnico črno eno pa belo, v javno sramoto, ker je dejanje dokazano.

Prvo dejanje je sodnik praviloma za prestopke po § 496 k. z. značil.

Ničeva pa je sodba, kar se tiče krivde zaradi prestopka po §§ 491 in 495 k. z., v smislu §§ 281 št. 9 črka c in 468 št. 3 r. k. p.

Po § 495 k. z. gre tam imenovanim osebam pravica tožbe zavoljo razžaljenja kaknega ranjkega le tedaj, če je ranjki s tožnikom v sorodnih ali družinskih razmerah bil, ki so tam navedene. Prvi sodnik smatral je za dokazano, da je obtoženec pravil, da so predniki Franceta N. nosili eno hlačnico belo, eno črno. Kdo da so bili ti predniki in kateri prednik je take hlače nosil, ni dognano. Ker pa je mogoče, da je to očitanje merilo na prednike, ki niso bili z obtožiteljem v razmerah v § 495. k. z. v misel vzetih, tudi ni dognano, da bi on imel pravico, zaradi tega očitanja tožiti. Prvi sodnik obsodil je toraj obtoženca zaradi v §§ 491 in 495 k. z. označenega prestopka, da si ni bilo po postavi potrebne obtožbe opravičenega obtožitelja. Kazenska postava bila je obtožencu na škodo napačno obrnena, na kar se je moralo vzklicno sodišče po § 477 r. k. p. uradoma ozirati, akoravno se obtoženec glede tega ni pritožil. Iz ničnostnih razlogov §§ 281 št. 9 črka c in 468 št. 3 r. k. p. se je vsled tega sodba prvega sodnika vničila in obtoženec oprostil.

